

Toxicitat de les nanopartícules de ZnO en les plantes

Sara Martínez Redecillas, Biologia Ambiental. Universitat Autònoma de Barcelona

Introducció

Les nanopartícules (NPs) són partícules microscòpiques amb una mida < 100 nm. Distingim entre les NPs naturals (per erupcions volcàniques, incendis, erosió, etc.), les NPs antropogèniques emeses no intencionadament (per la combustió del carbó, trànsit i processos industrials) i les NPs dissenyades (amb base de carboni, metalliques i oxi-metalliques). S'utilitzen en gran quantitat de productes (neumàtics, cosmètics, protectors solars, detergents, etc.) i, per tant, es poden incorporar a l'ambient per rentat, per desprendiment durant el seu ús o durant la seva fabricació, transport i manipulació^{1,2}.

El nano-ZnO és una nanopartícula oxi-metallica molt important comercialment per les seves propietats fisicoquímiques que el fan útil per a moltes aplicacions com a protector solar (absorbeix raigs UV), en la degradació fotocatalítica de contaminants orgànics en remediació, com a sensor de gasos per detectar contaminants i gasos tòxics, en recobriments i pintures, com a antibòtic, etc. Però, tot i que el Zn és un element essencial (micronutrient), és tòxic a nivells elevats⁴.

Fitotoxicitat de les NPs de ZnO

1 Efectes en part aèria

- Retard en el creixement i atròfia (síntomes generals de la fitotoxicitat per Zn²⁺)⁴.
- ↓ Biomassa a mesura que ↑ [ZnO] (en *Fagopyrum esculentum*⁵, *Lolium perenne*⁶, *Cucurbita pepo*⁷ i *Brassica juncea*⁸). (Fig. 1)
- Creixement retardat plàntules i inhibició del creixement (en *Lolium perenne*⁶ i *Arabidopsis thaliana*⁹).
- ↓ Longitud brots (en *Brassica juncea*⁴).
- ↓ Clorofil·la i fotosíntesi → Clorosis (en *Brassica juncea*⁴ i *Pisum sativum*⁹).
- Tolerància: no clorosis, necrosis, atròfia ni marciment (en *Glycine max*¹⁰).

Fig. 1. Efecte de les NPs de ZnO en les plantes de *Brassica juncea* (a) efecte en la longitud dels brots (b), de les arrels (c) i en les fulles (d) en el control i les plantes tractades. I, control; II, 200 mg/l; III, 500 mg/l; IV, 1000 mg/l; V, 1500 mg/l després de 96h⁴.

4 Efectes en arrels

- Agregació en fase aquosa: Per la mida petita i l'elevada energia superficial de les NPs⁶.
  - Inhibició creixement radicular a l'adherir-se les NPs a la superfície de l'arrel, omplint les cripes epidèrmiques en *Fagopyrum esculentum*⁵ i *Brassica juncea*⁴ = ↓ absorció d'aigua i minerals = ↓ creixement planta
  - Menor acumulació de Zn en arrels a mesura que ↑[ZnO] al disminuir la disponibilitat de les NPs per l'agregació (en *Glycine max*¹⁰ i *Prosopis juliflora-velutina*¹¹). (Fig. 2)
- Encongiment dels àpexs i cilindre vascular, trencament epidèrmis i còfia, cèl·lules epidèrmiques i corticals vacuoitzades i col·lapsaven a ↑[ZnO] i [Zn²⁺] (en *Lolium perenne*)⁶. (Fig. 2)
- Presència NPs de ZnO en les cèl·lules endodèrmiques i vasculars (Fig. 3) → NPs de ZnO poden entrar a les cèl·lules i passar al feix vascular, mouent-se via plasmodesmes (en *Lolium perenne*)⁶.
  - Les NPs basades en metalls, com el nano-ZnO, poden ↑ permeabilitat i fer forats en paret cel·ular bacteriana¹³.
- Presència de Zn²⁺ als teixits (en *Glycine max*¹⁰ i *Prosopis juliflora-velutina*¹¹, *Parkinsonia florida* i *Salsola tragus*¹⁴). Raons: (1) dissolució de les NPs en la rizosfera de les plantes i (2) NPs internalitzades i destruïdes a l'interior de la planta.
- Danys oxidatius:
  - Per radicals hidroxils causats pel Zn²⁺ alliberat de les NPs de ZnO → Dany al DNA → Possible afectació de l'estabilitat genètica (en *Glycine max*¹⁰).
  - Per ROS (H₂O₂, O₂, superòxids, etc.) → Peroxidació de lípids (en *Brassica juncea*)⁴. Dany oxidatiu evitat perquè és hiperacumuladora:
    - ↑ activitat enzims antioxidantius (catalasa, ascorbat peroxidasa, superòxid dismutasa i glutatí reductasa)
    - ↑ prolina: aminoàcid quelant de metalls i protector de danys cel·lulars provocats per les ROS.
- Increment de l'elongació de l'arrel (en *Pisum sativum*⁹)
- Cap afectació (en *Cucurbita pepo*)⁷

2 Efectes en translocació

$$\text{Factor de translocació (FT)} = [\text{Zn als brots}] / [\text{Zn a les arrels}]$$

- Si hi ha translocació:
  - En *Fagopyrum esculentum* (FT de 0'10 - 0'15, valor relativament alt)⁵.
  - En *Pisum sativum*. El FT era de 0,51 a 250 mg/L i de 0,35 a 500 mg/L⁹.
- No hi ha translocació:
  - En *Lolium perenne*. Explicacions: (1) les NPs de ZnO s'adherien a la superfície de les arrels i només unes poques arribaven als conductes vasculars; (2) les NPs de ZnO són més difícils de transportar que l'iò Zn²⁺ → difícil arribada als brots⁶.
  - En *Prosopis juliflora-velutina* (FT ↓). Explicació: el Zn és un element requerit per una gran quantitat d'enzims, molts dels quals són utilitzats a les mateixes arrels de les plantes¹¹.

Translocació ↓ a mesura que ↑ [ZnO] per agregació de partícules i adsorció a la superfície de les arrels.

3 Efectes en germinació

Inhibició en *Arabidopsis thaliana* a totes les [ZnO]⁸

↓ La coberta de la llavor té porus amb permeabilitat selectiva que limiten la interacció medi- planta. Però els espais intercel·lulars del parènquima de la coberta (<10 μm) poden facilitar el transport de nutrients i partícules petites cap a l'embrió.

No afectació en *Raphanus sativus*, *Brassica napus*, *Lolium perenne*, *Lactuca sativa*, *Cucumis sativus*¹², *Cucurbita pepo*⁷, *Glycine max*¹⁰

↓ La coberta de les llavors va protegir l'embrió

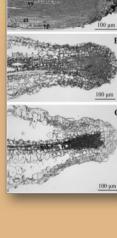

Fig. 2. Imatge de microscopi òptic de la secció longitudinal dels àpexs de les arrels primàries de *L. perenne* sota el tractament control (A); 1000 mg/L ZnO NPs (B); 1000 mg/L Zn²⁺ (C). rc: còfia, ep: epidermis, ct: còrtex, cv: cilindre vascular.

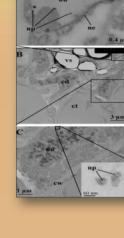

Fig. 3. Imatge de TEM que mostra la presència de NPs coberts per citoplasma en les cèl·lules endodèrmiques i vasculars del parènquima de l'arrel de *L. perenne* sota el tractament de NPs de ZnO. A: augment d'una cèl·lula vascular; B: secció transversal de l'arrel; C: augment d'una cèl·lula endodèrmica.

5 Toxicitat per dissolució?

La toxicitat de les NPs de ZnO es deu a la seva dissolució i alliberament d'ions tòxics?

Lolium perenne:

Quantitat Zn²⁺ de la solució de nano-ZnO < Quantitat tòxica mínima⁶

Arabidopsis thaliana:

Toxicitat NPs ZnO > Toxicitat Zn soluble (ZnCl₂)⁸

Fitotoxicitat no es deu ÚNICAMENT a la dissolució, les NPs també contribueixen

Conclusions

Gran variabilitat d'efectes

Fitotoxicitat de les NPs depèn de les característiques pròpies de les partícules (mida, forma, composició) i de l'espècie que tractem.

Poca informació sobre la transmissió de NPs per la xarxa tròfica

Hi ha espècies que poden incorporar les NPs de ZnO mantenint la seva estructura, en altres es troba en forma de Zn²⁺, el qual és tòxic a ↑ concentracions, tant en plantes com en animals i humans. La transmissió per la xarxa també és important en aquells casos on les NPs de ZnO s'afegeixen com a fertilitzant en espècies de cultiu per compensar la deficiència de Zn o la manca de biodisponibilitat d'aquest ja que aquests productes seran després consumits.

Bibliografia